

català i els seus poetes com una clara manifestació literària que aporta valor a la cultura catalana». Durant els seus darrers onze anys de vida i després d'un periple de dècades a l'exili, l'escriptora va residir a Romanyà de la Selva, a les Gavarres (terme de Santa Cristina d'Aro), on va enllestir algunes obres, com ara *Quanta, quanta guerra...* o *Mirall trencat*. L'autora de *La plaça del Diamant* i *Aloma* ha estat considerada l'escriptora de llengua catalana contemporània més influent, i el 1980 va rebre el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Aquest i Premi Literari Romanyà, el va guanyar Mercè Duran Antolí amb el poemari *Itineràncies*, una reflexió sobre el nostre pas per la vida. Un tema que enllaça de ple amb les nombroses experiències i canvis que va viure Rodoreda al llarg de la seva existència, des que va néixer en una petita torre del carrer de Sant Antoni, a Sant Gervasi (Barcelona), fins al seu establiment a Romanyà, passant per una ferma educació literària durant la joventut i un llarg exili (1939-1972) a diferents ciutats de França.

LA CERDANYA

Text i foto > SANDRA ADAM AUGER

El joc del Transpirinenc | Un tauler, unes cartes, un dau i quatre fitxes és tot el que necessitem per viatjar, aprendre i descobrir la Cerdanya amb el joc del Transpirinenc. Es tracta d'un joc de taula lúdic, com el joc de l'oca, i intel·lectual, com el Trivial Pursuit, ideat per Dolors Picas, Anna Montané i Montse Carrillo i impulsat des de l'Institut d'Estudis Ceretans amb l'objectiu de difondre la història de la comarca. És un joc familiar ple d'obstacles en què el nivell de les preguntes es pot adaptar entre bàsic i avançat per descobrir, tot divertint-nos, el màxim de curiositats sobre la vall cerdana.

La idea és bona, però en comptes de dir-se el joc del Transpirinenc s'hauria d'haver dit el joc de l'R3, ja que com a Transpirinenc s'entén el tram que va de Ripoll fins a Acs i en el joc, cada casella correspon a una parada entre l'Hospitalet de Llobregat i la Tor de Querol. Per tant, les estacions de la Garriga, Balenyà o Torelló, per esmen-

>> El joc del Transpirinenc es pot comprar a les llibreries i botigues de joguines de la comarca.

tar-ne algunes, no tenen res a veure amb les parades de la línia del Transpirinenc, que s'inaugurà l'any 1922 en el seu tram de Ripoll a Puigcerdà i l'any 1926 entre Ripoll i Acs.

Un local social per a Das | Fins ara, l'únic municipi de la Cerdanya que no tenia local social era Das. Els actes se celebraven a l'interior de la Casa del Comú, un edifici preciós construït l'any 1892 fruit de la donació de Rosend Arús. Amb la fresca, la sala de plens s'omplia ràpidament; quan feia bo, la terrassa feia d'escenari mentre el públic seia al jardí, davant l'escalinata. Tot plegat tenia un aire solemne, però és ben cert que de vegades resultava incòmode per la limitació de la capacitat o els inconvenients de fer actes a l'exterior. A l'estiu, també s'havien celebrat actes al voltant del safareig, un lloc amb una certa màgia, però també incòmode per a algunes manifestacions artístiques. A més, sovint la meteorologia feia que els actes acabessin celebrant-se a dins la Casa del Comú.

Ara sí, aquesta primavera s'ha inaugurat el nou local social de Das, a tocar de la Casa del Comú i davant la zona

esportiva. Un espai polivalent que permetrà acollir activitats de tota mena, desenvolupar projectes nous destinats a la cohesió social i guanyar en comodat.

LA GARROTXA

Text > JOAN SALA

Regulació de l'accés motoritzat a Sadernes | Fins al 15 de desembre hi haurà una regulació de l'accés motoritzat a la pista de Sadernes que porta a les valls de Riu, de Sant Aniol d'Aguja i a altres indrets de l'Alta Garrotxa, destinació de molts excursionistes, ja que és una zona amb una gran bellesa, tant paisatgística com monumental, amb moltes esglésies romàniques. Cada vegada hi ha més visitants per aquests paratges, de manera que el turisme es desestacionalitza i cal regular l'accés d'una pista estreta i en alguns llocs amb precipicis de consideració, així com evitar la sobrefreqüentació de visitants en un espai natural vulnerable. Cal fer reserva prèvia per aparcar a Sadernes, en la qual s'informa de les normes per garantir-hi la seguretat.

Un fuster del segle XVIII | Se saben els noms de ben pocs artesans de segles passats, però un fuster olotí va signar alguns dels seus mobles, un fet inèdit l'any 1765, que és la data que figura en un calaix d'un lligador, un moble molt espectacular i ben decorat. Juntament amb l'any, hi figura el nom del creador, Joan Llor. A partir d'aquesta informació

>> Imatge de l'exposició «Joan Llor. Mestre fuster d'Olot (1742-1805)». (Foto: MUSEU DE LA GARROTXA)